Manifest Dia internacional de la Visibilitat Trans

31 de març de 2021
L’any 2009, Rachel Crandall, activista de Michigan, proposa el 31 de març com a dia internacional de la visibilitat trans, data que en l’any 2014 va ser consensuada i acordada per diferents activistes d’arreu del món.

Aquesta data persegueix dues finalitats de visibilitat concretes, d’una banda, establir en el calendari anual un dia de caràcter identitari que proporcioni visibilitat al col·lectiu trans, davant de la insuficiència de dates rellevants relacionades amb les experiències trans, i de l’altra, visibilitzar la discriminació que pateix el col·lectiu en tots els àmbits de la vida social pel fet de viure i expressar la seva identitat en la societat i en les institucions.

És cabdal realitzar polítiques públiques conjuntament amb el teixit associatiu trans i del col·lectiu LGTBI per intervenir contra la transfòbia que genera discriminació, desigualtat i precarietat. És important no només visibilitzar les identitats trans com a font de riquesa en l’amplia diversitat afectiva sexual i de gènere sinó conscienciar que estem davant d’una problemàtica social com la transfòbia que en masses ocasions es cobra vides.

Actualment, estem immersos en una iniciativa legislativa proposada i liderada per la Plataforma Trans, la coneguda “Llei Estatal Trans”. Aquesta, reconeix el dret a l’autodeterminació de gènere, suposa que qualsevol persona pugui canviar el seu nom i la casella registral del sexe en el registre civil amb la voluntat declaratòria expressa, a partir dels 16 anys. La normativa preveu el reconeixement d’identitats no binàries – aquelles persones que no es

s’identifiquen ni com a homes ni com dones – i la possibilitat d’eliminar la menció al sexe en els documents oficials. Tanmateix, la llei estableix accions en diferents àmbits de la vida social on les persones trans pateixen una discriminació estructural, posant les línies estratègiques per desenvolupar polítiques públiques efectives pel col·lectiu.

Les polítiques públiques contra la transfòbia han de ser palpables. Es viu una exclusió exacerbada en l’àmbit laboral, on les persones trans no accedeixen al mercat laboral, continua havent assetjament escolar a les infants i adolescents que expressen la seva identitat sentida, es nega el dret de compra o de lloguer d’un habitatge, és habitual el tracte inadequat en l’àmbit sanitari, hi ha discriminació en l’àmbit de l’esport, i malhaurament continuen sent objecte d’agressions, entre tantes d’altres situacions. La transfòbia existeix en múltiples àmbits de la vida social, simplement per ser visibles es neguen i qüestionen les identitats i experiències trans.

Aquesta situació estructural de discriminació sistemàtica per ser subvertida, necessita de diferents estratègies conjuntes que englobin a organitzacions polítiques, socials i institucionals. Tenim una oportunitat històrica d’ampliar drets, sense retallar cap altra, i d’ impulsar mesures per intervenir contra la desigualtat social que pateix sistemàticament el col·lectiu trans. Hem de defugir de debats incendiaris, realitzar la pedagogia necessària i la fermesa d’eixamplar la nostra societat cap un camí més just i fratern. Fer que totes les vides siguin dignes de ser viscudes.

És per això que des de l’Observatori Contra l’Homofòbia, reclamem en el dia de la visibilitat trans totes les eines possibles per reconèixer els drets del col·lectiu i intervenir contra la transfòbia. Tanmateix, volem posar l’èmfasi en la riquesa que suposa habitar identitats i experiències trans. Un exemple a seguir per a la transformació d’una societat més justa, igualitària i diversa. Prou transfòbia!

~~Transfòbia~~